

17, 25 94 Σ, 1^ο Πρωτόκολλο ΕΣΔΑ, αρ. 27 Ν. 3867/2010,417 ΑΚ, 1 ΚΠολΔ

Διαφορά που πηγάζει από την στερητική αναδοχή χρέους εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου των οφειλών των νοσοκομείων υπάγεται στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων. Η αναδιαπραγμάτευση όρων των ομολόγων του Δημοσίου είναι δυνατή, εφόσον τα έχει εκούσια αποκτήσει, καθώς η περιουσιακή απώλεια, ως περιορισμός ενοχικού δικαιώματος, αν και ιδιαίτερα σοβαρή, δεν προκύπτει ότι είναι απρόσφορη ή μη αναγκαία ή υπέρμετρη ώστε να κριθεί απαγορευμένη από τα 17, 25 Σ και το 1^ο Πρ. ΕΣΔΑ.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Αριθμός Απόφασης 7547/2020

(αριθμός κατάθεσης αγωγής: 69963/8944/2015)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρία Ρόγγα, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου, και τη Γραμματέα, Ιωάννα Κουφογιαννάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 4-4-2019 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσας: Της εταιρείας με την επωνυμία «ενάγουσα» και το διακριτικό τίτλο «δρ», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, με ΑΦΜ {αφμ}, η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός - , αρ.20 και εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Γεώργιο Κριμίζη

Κατά του εναγόμενου: Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών (ΑΦΜ 090165560), ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, οδός Καραγεώργη Σερβίας αρ.10 και εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τη δικαστική πληρεξούσια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Αδαμαντία Λάμπρου.

Η ενάγουσα ζητά να γίνει δεκτή η από 25-6-2015 αγωγή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 69963/8944/29-6-2015, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 10^η-3-2016, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και γράφτηκε στο πινάκιο (Η8-4).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Διοικητικές συμβάσεις ή συμβάσεις δημοσίου δικαίου, από τις οποίες δημιουργούνται διοικητικές διαφορές ουσίας, θεωρούνται μόνο εκείνες, που καταρτίζονται από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, με τις οποίες επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού που ο νόμος ανάγει σε δημόσιο, το

δε Ελληνικό Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου είτε βάσει του κανονιστικού καθεστώτος, που διέπει τη σύμβαση, είτε βάσει ρητρών, που προβλέπονται κανονιστικώς και έχουν περιληφθεί στη σύμβαση και που αποκλίνουν από το κοινό δίκαιο, βρίσκεται, προς ικανοποίηση του εν λόγω σκοπού, σε υπερέχουσα θέση απέναντι στο αντισυμβαλλόμενο μέρος, δηλαδή σε θέση μη προσιδιάζουσα στον δυνάμει των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου συναπτόμενο συμβατικό δεσμό (ΑΕΔ 28/2011, ΑΕΔ 21/2009, ΑΕΔ 12/2007, ΑΕΔ 7 Λ 14/2003, ΟΛΑΠ 7/2001, ΟΛΑΠ 8/2000). Συμβάσεις, στις οποίες δεν Ι συντρέχουν σωρευτικά τα εκτεθέντα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, είναι ιδιωτικές και οι διαφορές από αυτές υπάγονται στα πολιτικά δικαστήρια. Επιπρόσθετα, στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται διαφορές από αδικαιολόγητο πλουτισμό του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όταν δεν υφίσταται σχέση δημοσίου δικαίου, συνδέουσα το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με κάποιο πρόσωπο, από την οποία (σχέση) ή με αφορμή τη λειτουργία της οποίας, δημιουργείται ο πλουτισμός του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ΑΕΔ 28/2011).

Ακολούθως, από τις διατάξεις των άρθρων 471 και 477 ΑΚ συνάγεται ότι στερητική αναδοχή χρέους συνιστά η συναπτόμενη με το δανειστή ρητή ή σιωπηρή σύμβαση, μέσω της οποίας κάποιος αναδέχεται ξένο χρέος, ούτως ώστε να υπεισέλθει αυτός στη θέση του οφειλέτη και ο τελευταίος να απαλλαγεί. Τούτο πρέπει να προκύπτει σαφώς από τη σύμβαση, διά της οποίας ορισμένο πρόσωπο υπόσχεται την εκπλήρωση αλλότριου χρέους, διότι διαφορετικά, κατά τη ρύθμιση του άρθρου 477 ΑΚ, ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται, αλλά παράγεται πρόσθετη ενοχή του υποσχεθέντος την εκπλήρωση ξένου χρέους, ο οποίος ευθύνεται εις ολόκληρον με τον οφειλέτη, οπότε πρόκειται περί σωρευτικής αναδοχής χρέους. Από τη διάταξη του άρθρου ΑΚ δεν προβλέπεται τύπος, ως προς τη σύμβαση στερητικής αναδοχής χρέους, με συνέπεια να τυγχάνει κατ' αρχήν σύμφωνα με το άρθρο 158 ΑΚ άτυπη (ΑΠ 1770/2014, ΕφΠειρ 822/2014).

Δυνάμει, άλλωστε, της ρύθμισης του άρθρου 419 ΑΚ, για να επέλθει απόσβεση της ενοχής μέσω δόσεως αντί καταβολής απαιτείται να καταρτισθεί συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, ότι η έτερη παροχή δίνεται αντί καταβολής και συνάμα να συνοδεύεται η προειρημένη συμφωνία με έμπρακτη ή άμεση εκτέλεση της άλλης παροχής, που δίνεται αντί της οφειλομένης. Ειδικότερα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 287 και 316 επ) ΑΚ, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει στο δανειστή το οφειλόμενο ακριβές. Διά της καταβολής η ενοχή του αποσβέννυται (ΑΚ 416). ν, ωστόσο, ο οφειλέτης καταβάλει αντί του οφειλομένου, κάτι διαφορετικό (ΑΚ 419) και ο δανειστής δεχθεί αυτήν την έτερη παροχή, η ενοχή αποσβέννυται αμέσως με την ικανοποίηση του δανειστή. Μέσω της προδιαληφθείσας αποδοχής του δανειστή συνάπτεται επαχθής εκποιητική σύμβαση, η οποία εμπεριέχει τη συμφωνία ότι η ενοχή θα αποσβεσθεί διά της καταβολής άλλης αντί της οφειλομένης παροχής και εκτελείται συγχρόνως με την παράδοση του διδομένου αντί καταβολής. Αντικείμενο της δόσης αντί καταβολής μπορεί, μάλιστα, να είναι κάθε έτερη παροχή αντί της οφειλομένης, δηλαδή δύναται να έγκειται σε οποιαδήποτε προσπόριση αγαθού και μπορεί, ως εκ τούτου να δοθεί αντί των οφειλομένων χρημάτων άλλο πράγμα, κινητό ή ακίνητο. Όταν το διδόμενο, αντί καταβολής αντικείμενο, αποτελεί κινητό πράγμα, πρέπει να παραδοθεί η νομή του στο δάνειο], οπότε μέσω της παράδοσης και της αποδοχής συντελείται η δόση αντί καταβολής 1034ΑΚ.

Δεν έχει, εξάλλου, κατ' αρχήν σημασία αν το αντικείμενο που δίνεται αντί καταβολής είναι ίσης, μεγαλύτερης ή μικρότερης αξίας από το αντικείμενο της παλαιάς ενοχής. Δύναται, εντούτοις, να συμφωνηθεί επί τη βάσει της πηγάζουσας από την ιδιωτική αυτονομία αρχής της συμβατικής ελευθερίας (361ΑΚ), ότι όταν το διδόμενο αντί καταβολής αντικείμενο τυγχάνει μεγαλύτερης αξίας ο δανειστής υποχρεούται να αποδώσει τη διαφορά, ενώ εφόσον είναι μικρότερης, η δόση αντί καταβολής

πραγματοποιείται προς μερική απόσβεση της παλαιάς ενοχής, ίση με την αξία του έτερου αντικειμένου (ΑΠ 66/2013).

Σύμφωνα, περαιτέρω, με τις παραγράφους 1-9 του άρθρου 27 Ν. 3867/2010 για την εξόφληση προμηθειών νοσοκομείων ορίζεται ότι: Οφειλές των νοσοκομείων του ΕΣΥ, του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, του ΠΓΝ Παπαγεωργίου, του Αιγινήτειου Νοσοκομείου Αθηνών, του Αρεταίειου Νοσοκομείου Αθηνών και του ΟΚΑΝΑ, που έχουν προκόψει από την προμήθεια φαρμάκων, υγειονομικού υλικού, χημικών αντιδραστηρίων και ορθοπεδικού υλικού, και για τις οποίες έχουν εκδοθεί τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση τιμολόγια και δελτία αποστολής από 1.1.2007 έως και 31.12.2009, δύναται να εξοφληθούν άμεσα με την ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών εκκαθάρισης, έκδοσης και θεώρησης των σχετικών τίτλων πληρωμής, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις, ως ακολούθως(α) Οφειλές των ετών 2007, 2008 και 2009 και μέχρι συνολικού ποσού τιμολογίων 200.000 ευρώ ανά προμηθευτή, εξοφλούνται με την έκδοση χρηματικού εντάλματος.

Λοιπές οφειλές του έτους 2007 και μέχρι συνολικού ποσού τιμολογίων 1.100.000.000 ευρώ, εξοφλούνται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου ετήσιας διάρκειας και μηδενικού επιτοκίου, που θα εκδοθούν εντός του τρέχοντος έτους. Λοιπές οφειλές του έτους 2008 και μέχρι συνολικού ποσού τιμολογίων 2.200.000.000 ευρώ, εξοφλούνται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου διετούς διάρκειας και μηδενικού επιτοκίου, που θα εκδοθούν εντός του τρέχοντος έτους, δ) Λοιπές οφειλές του έτους 2009 και μέχρι συνολικού ποσού τιμολογίων 2.040.000.000 ευρώ, εξοφλούνται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου τριετούς διάρκειας και μηδενικού επιτοκίου, που θα εκδοθούν εντός του έτους 2010. Τα ανωτέρω όρια μειώνονται με τα ποσά των βεβαιωμένων υπέρ του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Φορέων οφειλών, καθώς και με τα ποσά των κατά περίπτωση υπέρ τρίτων κρατήσεων.

Ο τρόπος εξόφλησης των ανωτέρω οφειλών εφαρμόζεται, εφόσον οι προμηθευτές υποβάλλουν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος: α) Αίτηση προς την αρμόδια Οικονομική Υπηρεσία των φορέων της προηγούμενης παραγράφου για την εξόφληση των απαιτήσεων τους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της με τον τρόπο που ορίζεται ανωτέρω. Η αίτηση περιλαμβάνει επί ποινή απαραδέκτου της, όλες τις απαιτήσεις του προμηθευτή έναντι του φορέα στον οποίο υποβάλλει την αίτηση για καθένα από τα έτη που προβλέπονται στις περιπτώσεις α', β', γ' και δ' της προηγούμενης παραγράφου, β) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του Ν. 1599/1986 (ΦΕΚ75 Α) με την οποία ο αιτών προμηθευτής παραιτείται χωρίς επιφύλαξη από οποιαδήποτε άλλη αξίωση η οποία πηγάζει από την ίδια αιτία συμπεριλαμβανομένης και της αξίωσης για την καταβολή οποιουδήποτε είδους τόκων, για τα ως άνω έτη και μέχρι την εξόφληση κατά τα οριζόμενα ανωτέρω. 3. Το ακριβές ύψος των οφειλών προς κάθε προμηθευτή, που εξοφλείται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, καθορίζεται με βάση τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής ή άλλων κατά περίπτωση τίτλων πληρωμής θεωρημένων από τα αρμόδια όργανα και αφορούν το πληρωτέο στο δικαιούχο ποσό. 4. Η εξόφληση των οφειλών προς τους προμηθευτές πραγματοποιείται με τη σύνταξη από τους φορείς της παραγράφου 1, καταστάσεων ανά δικαιούχο και έτος έκδοσης των τιμολογίων και δελτίων αποστολής, στις οποίες περιλαμβάνονται όλες οι ρυθμιζόμενες απαιτήσεις, με βάση τις οποίες διενεργείται και η παράδοση των ομολόγων. Οι καταστάσεις υπογράφονται από τους δικαιούχους κατά την παραλαβή των ομολόγων και επέχουν θέση εξοφλητικής απόδειξης των σχετικών χρηματικών ενταλμάτων ή των τυχόν άλλων τίτλων πληρωμής. 5. α) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι οι προϋποθέσεις, ο τύπος, η διαδικασία και κάθε σχετικό θέμα που αφορά την έκδοση των χρηματικών ενταλμάτων και την έκδοση και διάθεση των ομολόγων των περιπτώσεων α', β*, γ' και δ' της παραγράφου 1, καθώς και ο φορέας απόδοσης, η διαδικασία, ο τρόπος και κάθε σχετικό

θέμα για την απόδοση των κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου, των Ασφαλιστικών Φορέων και τρίτων και την κάλυψη της σχετικής δαπάνης, β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία με την οποία δύναται να ανατίθεται σε τράπεζες το έργο της συγκέντρωσης και εξόφλησης των, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, οφειλών με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. 6. Η αξία των ομολόγων που εκδίδονται σύμφωνα με τους όρους και τη διαδικασία των προηγούμενων παραγράφων, αποτελεί έσοδο των φορέων της παραγράφου 1 και εγγράφεται ως ισόποση πίστωση στον προϋπολογισμό του έτους έκδοσης των ομολόγων χωρίς να απαιτείται τροποποίηση του προϋπολογισμού του φορέα. 7. Το κόστος της προεξόφλησης των ανωτέρω ομολόγων εντάσσεται στα φορολογικώς εκπιπτόμενα έξοδα από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων των προμηθευτών, κατά τη διαχειριστική περίοδο προεξόφλησής τους. 8. Οι απαιτήσεις των φορέων της παραγράφου 1 έναντι του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ, του ΟΠΑΔ, του ΟΓΑ και του Οίκου Ναύτη οι οποίες έχουν προκύψει από υγειονομική περίθαλψη ασφαλισμένων τους μέχρι 31-12-2009, εκχωρούνται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προς το Δημόσιο. Το ύψος των εν λόγω οφειλών και η διαδικασία της εκχώρησης προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. 9. Για λόγους διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος και προστασίας της δημόσιας υγείας, θεωρούνται νόμιμες οι δαπάνες που απαιτούνται για την εξόφληση υποχρεώσεων που απορρέουν από προμήθειες των νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας, συμπεριλαμβανομένων των ψυχιατρικών και των πανεπιστημιακών κλινικών, των

Νοσοκομείων «Αρεταίειο» και «Αιγινήτειο», του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου και του Νοσοκομείου «Παπαγεωργίου» της Θεσσαλονίκης και των νοσοκομείων και των υγειονομικών μονάδων ΙΚΑ, οι οποίες προμήθειες διενεργήθηκαν μέχρι την κατάθεση του παρόντος νόμου στη Βουλή, δυνάμει απευθείας αναθέσεων λόγω επείγουσών αναγκών ή παρατάσεων των συμβάσεων μεταξύ των ανωτέρω φορέων και των προμηθευτών, καθώς και δυνάμει των κοινών υπουργικών αποφάσεων που εκδόθηκαν βάσει των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν.2955/2001 (ΦΕΚ 256 Α), μέχρι την κατάργησή της από το άρθρο 37 του Ν.3784/2009 (ΦΕΚ 137 Α)». Μέσω της υπ' αριθμόν 2/78600/0023Α/16-11-2010 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως (Κ.Υ.Α.) των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚ Β 1805/17-11-2010), καθορίστηκαν, εν συνεχεία, ο τρόπος συγκέντρωσης και επεξεργασίας των οικείων οικονομικών στοιχείων των νοσοκομείων, που άπτονται των οφειλών προς τους προμηθευτές αυτών για τα έτη 2007, 2008 και 2009, καθώς και η εξόφλησή τους με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, μέσω, κατ' επέκταση, του δεύτερου άρθρου της υπ' αριθμόν 2/88952/0023Α (ΦΕΚ Β 2258/31-12-2010) απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών «Έκδοση ειδικών ομολογιακών δανείων για την ανάληψη από το Ελληνικό Δημόσιο οφειλών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους», όπου ορίσθηκε ότι «Σκοπός των ομολογιακών δανείων είναι η εξόφληση από το Ελληνικό Δημόσιο, οφειλών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 "Εξόφληση προμηθειών νοσοκομείων και ρυθμίσεις θεμάτων σχετικών διαγωνισμών" του Ν.3 867/2010 "Εποπτεία ιδιωτικής ασφάλισης, σύσταση εγγυητικού κεφαλαίου ιδιωτικής ασφάλισης ζωής, οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών" (ΦΕΚ 128/Α 73-8-2010)».

Το Ελληνικό Δημόσιο αναδέχθηκε, επομένως, τα προμνημονευθέντα χρέη των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., προς τους προμηθευτές των αγορασθέντων από αυτά, ιατροφαρμακευτικών προϊόντων, δυνάμει σύμβασης του με αυτούς, το περιεχόμενο της οποίας προβλέπεται από την προεκτεθείσα ρύθμιση του

άρθρου 27 Ν. 3867/2010, ώστε να υπεισέλθει το Δημόσιο στη θέση των νοσοκομείων - αρχικών οφειλετών, με αποτέλεσμα να απαλλαγούν τα τελευταία από τη σχετική υποχρέωση τους προς καταβολή των περιών ο λόγος χρεών, δοθέντος ότι αφενός κατά το άρθρο 27 Ν. 3867/2010, όπου ρητώς αναφέρεται ότι οι οφειλές των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. για τα έτη 2008 και 2009 εξοφλούνται στους προμηθευτές με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, τα οποία εκδίδονται από αυτό και αφετέρου από το περιεχόμενο των ως άνω υπουργικών αποφάσεων συνάγεται ότι ο σκοπός της εκ μέρους του Δημοσίου έκδοσης των εν θέματι ομολογιακών δανείων συνίσταται στην απόσβεση των προειρημένων οφειλών των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους διά της υπεισελεύσεως του Ελληνικού Δημοσίου στη θέση αυτών και της δόσης των προδιαληφθέντων ομολόγων στους προαναφερθέντες προμηθευτές αντί καταβολής. Σύμφωνα, μάλιστα, με τη ratio της προπαρατεθείσας ρύθμισης του άρθρου 27 Ν.3867/2010, η οποία έγκειται κατά την εισηγητική του έκθεση στην αποτροπή του κινδύνου άμεσης διακοπής του εφοδιασμού των νοσοκομείων με φαρμακευτικό - υγειονομικό υλικό και διατάραξης της ομαλής λειτουργίας αυτών, ένεκα της καθυστέρησης στην εξόφληση των προμηθευτών τους, τα χρέη των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές φαρμακευτικού - υγειονομικού υλικού, τα οποία απορρέουν εκ της πώλησης των σχετικών προϊόντων για το χρονικό διάστημα από την 1.1.2007 έως και την 31.12.2009 αναδέχθηκε στερητικώς το Ελληνικό Δημόσιο σιωπηρώς, αλλά σαφώς μέσω της έκδοσης και της παράδοσης σε αυτούς των προμημονευθέντων ομολόγων. Διά στερητικής αναδοχής μεταβιβάσθηκαν συνεπώς στο Δημόσιο τα χρέη των ετών από το 2007 μέχρι και το 2009, τα οποία προέρχονται από την εκ μέρους των νοσοκομείων προμήθεια φαρμακευτικού - υγειονομικού υλικού.

Διαφορετική ερμηνευτική εκδοχή υπό την έννοια ότι δεν πρόκειται περί στερητικής αναδοχής χρέους, αλλά για άφεση χρέους και ανανέωση της ενοχής κατά τις διατάξεις των άρθρων 454 και 436 αντιστοίχως του ΑΚ, δεν εναρμονίζεται με την ανωτέρω ρύθμιση του άρθρου 27 Ν. 3867/2010, αφού ο σκοπός αυτής δεν έγκειται στην κατάργηση της ενοχής από την πώληση του φαρμακευτικού - υγειονομικού υλικού, ώστε να αποσβεσθεί με νέα ενοχή, ήτοι την έκδοση και την παράδοση ομολόγων, αλλά στη ρύθμιση των οφειλών των νοσοκομείων εκ της αγοράς του προειρημένου υλικού, τις οποίες αναδέχεται στερητικώς το Δημόσιο μέσω ακριβώς της προπεριγραφείσας εκκαθάρισης των απαιτήσεων των προμηθευτών και της πρόβλεψης του τρόπου εξόφλησης αυτών, είτε με εντάλματα πληρωμής είτε διά διδόμενων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου αντί καταβολής της οφειλόμενης χρηματικής παροχής, που αυτό αναδέχεται.

Η υπαγωγή στην προεκτεθείσα ρύθμιση έχει, άλλωστε, προαιρετικό και όχι υποχρεωτικό χαρακτήρα, δηλαδή εξαρτάται από την ελεύθερη βούληση του συμβληθέντος με το νοσοκομείο προμηθευτή, ο οποίος επιλέγοντας την υπαγωγή της απαίτησης του εναντίον του νοσοκομείου στην οριζόμενη διά του άρθρου 27 Ν. 3867/2010 διαδικασία, προκειμένου να εξοφληθεί δίχως περαιτέρω καθυστέρηση και διαδικασίες αποδέχεται τις προβλεπόμενες προδιαληφθείσες συνέπειες, έστω κι αν είναι έως ένα βαθμό επαχθείς γι' αυτόν (ΟλΣτΕ 237/2015, ΟλΣτΕ 239/2015). Η υπαγωγή των προμημονευθέντων προμηθευτών στην ως άνω ρύθμιση δεν αποτελεί, άλλωστε, συμβιβασμό, διότι η σύμβαση συμβιβασμού προϋποθέτει την ύπαρξη έριδας ή αβεβαιότητας αναφορικά με ορισμένη έννομη σχέση και τη διάλυσή της μέσω αμοιβαίων υποχωρήσεων των συμβαλλόμενων (ΑΚ 87 ΕΑΠ 1663/2013, ΑΠ 1306/2010, ΑΠ 42/2006).

Περαιτέρω από το άρθρο 904 ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια, προκύπτει ότι στοιχείο του πραγματικού κάθε απαίτησης αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι, εκτός των άλλων, η ανυπαρξία ή η ελαττωματικότητα της αιτίας, με βάση την οποία έγινε η περιουσιακή μετακίνηση και επήλθε ο

πλουτισμός του λήπτη. Αν λείπει το στοιχείο αυτό, δηλαδή αν η παραπάνω αιτία δεν είναι ανύπαρκτη ή ελαττωματική, δεν στοιχειοθετείται απαίτηση από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, αφού η απαίτηση αυτή προϋποθέτει έλλειψη αξίωσης από την αιτία, η οποία αιτία μπορεί να έχει ως πηγή τη σύμβαση ή την αδικοπραξία ή το νόμο (ΟΛΑΠ 22/2003 ΧρΙδ 4. 177, ΑΠ 923/2007, ΑΠ 947/2006, Σταθόπουλος σε ΑΚ Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, Εισαγωγικές Παρατηρήσεις στα άρθρα 904-913, αριθ. 24 επ. και 33 επ. και άρθ. 904, αριθ. 27 επ.). Κατά συνέπεια η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού δε βρίσκει πεδίο εφαρμογής στην περίπτωση, κατά την οποία ο πλουτισμός επήλθε από έγκυρη σύμβασή.

Αυτό που δόθηκε προς εκπλήρωση υποχρέωσης, η οποία έχει αναληφθεί με σύμβαση δεν δόθηκε χωρίς αιτία, άρα δεν μπορεί να αναζητηθεί κατά τις αρχές του αδικαιολόγητου πλουτισμού. Η σύμβαση αποτελεί νόμιμη αιτία κατά το άρθρο 36Ε ΑΚ και εφόσον αυτή είναι ισχυρή, κάθε συμβαλλόμενος μπορεί να απαιτήσει τα δικαιώματα από αυτή. Αξίωση κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού προς αναζήτηση των παροχών, που τυχόν καταβλήθηκαν, μπορεί να ασκηθεί, αν η σύμβαση είναι ή καταστεί ανίσχυρη ή ακυρώσιμη ή αν ανατραπούν τα δικαιοπρακτικά της αποτελέσματα από οποιοδήποτε λόγο, όπως σε περίπτωση λύσης της, λόγω υπαναχώρησης ή πλήρωσης διαλυτικής αίρεσης ή έκδοσης δικαστικής απόφασης (ατάτ άρθρ³⁸⁸ ΑΚ (ΑΠ 457/2001, ΕφΔωδ 125/2014)). Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα εταιρεία με την υπό κρίση αγωγή της εκθέτει ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2008 έως 31.12.2009 προμήθευσε τα αναλυτικός αναφερόμενα στην αγωγή Νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. με είδη ιατροφαρμακευτικού υλικού, για τα οποία εκδόθηκαν τα αντίστοιχα τιμολόγια - δελτία αποστολής, που επίσης αναφέρονται στην αγωγή και τα οποία παρελήφθησαν ανεπιφύλακτα από τα αντισυμβαλλόμενα νοσοκομεία μαζί με τα συμφωνηθέντα εμπορεύματα. Ότι, μολονότι η ίδια εκπλήρωσε τις συμβατικές της υποχρεώσεις από τις διαδοχικές συμβάσεις πώλησης, τα αντισυμβαλλόμενα δημόσια Νοσοκομεία δεν κατέβαλαν, εντός της νόμιμης προθεσμίας το αντίστοιχο τίμημα για τα πωληθέντα και παραδοθέντα σε αυτά προϊόντα.

Ότι η ενάγουσα υπήγαγε νομότυπα τις συνολικές της απαιτήσεις από τις ένδικες πωλήσεις στη ρύθμιση του άρθρου 27 Ν. 3867/2010, με αποτέλεσμα μετά την ετήσια εκκαθάριση αυτών από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία εκάστου Νοσοκομείου, να εκδοθούν αρμοδίως εντάλματα για την πληρωμή των τιμολογίων της, που αφορούσαν στα έτη 2008 και 2009, ποσού 179.073,57 ευρώ, όπως διαμορφώθηκε αντίστοιχα το ύψος των οφειλών έναντι της ενάγουσας μετά τις προβλεπόμενες παρακρατήσεις φόρου και λοιπές κρατήσεις υπέρ τρίτων. Ότι σε εκτέλεση των ανωτέρω θεωρηθέντων ενταλμάτων πληρωμής και κατόπιν απαλλαγής των αναφερομένων στην αγωγή δημοσίων Νοσοκομείων από οιαδήποτε οφειλή έναντι της ενάγουσας εταιρείας εκδόθηκαν από το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο προς εξόφληση των παραπάνω απαιτήσεων της ενάγουσας: α) τα με αριθμό ISIN GR0326043263 άυλα ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου, που αφορούσαν στην πληρωμή τιμολογίων των Νοσοκομείων ΑΤΤΙΚΟΝ, ΠΑΓΝΗ Κρήτης, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, Μυτιλήνης ΒΟΣΤΑΝΕΙΟ, Πανεπιστημιακό Ιωαννίνων, Πύργου «Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ», Λάρισας, Θεσσαλονίκης ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΑΡΕΤΑΙΕΙΟ, ίσης ονομαστικής αξίας, ποσού 169.530,73 ευρώ, με ημερομηνία λήξης στις 22.12.2013, β) τα με αριθμούς ISIN GR0326042257 άυλα ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου, που αφορούσαν στην πληρωμή τιμολογίων του Γ.Ν. Πύργου «Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ», ίσης ονομαστικής αξίας, ποσού 9.542,84 ευρώ, με ημερομηνία λήξης στις 22.12.2012.

Ότι τα ανωτέρω ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου διανεμήθηκαν στην ενάγουσα από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», με αντίστοιχες καταχωρίσεις στο Σύστημα Παρακολούθησης Συναλλαγών Αυλών Τίτλων. Περαιτέρω εκθέτει ότι ενώ ανέμενε την εξόφληση των ομολόγων στην ονομαστική αυτών αξία, δημοσιεύθηκε και τέθηκε σε ισχύ την 23η.2.2012 ο Ν. 4050/2012, γνωστός ως PSI (Private Sector Involvement), μέσω του οποίου θεσμοθετήθηκε η

διαδικασία «εθελοντικής ανταλλαγής» των ομολόγων έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου με άλλους τίτλους μειωμένης αξίας και με τη σχετικής εκδοθείσα από 9.3.2012 Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, πιστοποιήθηκε ότι επιτεύχθηκε η απαιτούμενη από τον ως άνω Νόμο απαρτία και πλειοψηφία επί του συνόλου της ανεξόφλητης αξίας όλων των επιλέξιμων τίτλων (μεταξύ των οποίων και των ως άνω άυλων ομολόγων), με αποτέλεσμα να ακυρωθούν αυτοδικαίως οι εν λόγω τίτλοι και να ανταλλάγουν με νέους τίτλους έκδοσης του εναγομένου ονομαστικής αξίας ποσού 54.249,84 ευρώ και 4.007,99 ευρώ αντίστοιχα, άνευ της συναίνεσης της ενάγουσας εταιρείας.

Επιπλέον η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι με την υπαγωγή της ίδιας στις ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 27 του Ν. 3867/2010 το Ελληνικό Δημόσιο αναδέχθηκε το σύνολο των βεβαιωθέντων, κατά τα προεκτεθέντα, χρεών των νοσοκομείων, υπεισερχόμενο στη θέση των τελευταίων, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση της πλήρους εξόφλησης αυτής με την έκδοση ειδικών άτοκων ομολόγων, η οποία πλήρης και προσήκουσα εξόφληση της ενάγουσας, θα επερχόταν κατά το χρόνο λήξης των αρχικώς διανεμηθέντων άυλων ομολόγων.

Ότι, αντιθέτως, το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο, δεν κατέβαλε το συμφωνηθέν οφειλόμενο συνολικό ποσό, που αντιστοιχούσε στην ονομαστική αξία των προδιαληφθέντων ομολόγων, κατά τον αρχικώς ορισθέντα χρόνο λήξης αυτών, αλλά, ενεργώντας μονομερώς, πριν από τη λήξη τους, προέβη σε ακύρωσή τους και αντικατάσταση αυτών με άλλους τίτλους, μειωμένης κατά 53,5% ονομαστικής αξίας. Ότι, επομένως, λόγω της μη εκπλήρωσης της ως άνω αναληφθείσας ενοχικής του υποχρέωσης, κατ' άρθρο 27 του Ν. 3867/2010, το εναγόμενο εξακολουθεί να οφείλει στην ενάγουσα το ποσό των 16.909,90 ευρώ, που αφορά σε δεδουλευμένους τόκους για τους οποίους παραιτήθηκε η ενάγουσα κατά την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν.3867/2010, καθώς και το ποσό των 179.073,57 ευρώ, που αφορά στο τίμημα των ένδικων πωλήσεων, που αναδέχθηκε στερητικά το εναγόμενο.

Για τους λόγους αυτούς η ενάγουσα, κατά την εκτίμηση των αιτημάτων της από το Δικαστήριο, ζητά με την κύρια βάση της αγωγής από τη σύμβαση στερητικής αναδοχής χρέους, να αναγνωριστεί ότι υφίσταται υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου περί καταβολής σε αυτή του ποσού των 16.909,90 ευρώ, το οποίο αφορά σε δεδουλευμένους τόκους επί των ένδικων ποσών, αξίωση από την οποία η ενάγουσα παραιτήθηκε κατά την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν.3867/2010 και κατά τους ισχυρισμούς της αυτή αναβίωσε λόγω της αντισυμβατικής συμπεριφοράς του εναγομένου ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του από την ένδικη σύμβαση στερητικής αναδοχής χρέους, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να της καταβάλει το ως άνω ποσό με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

Επίσης ζητά να αναγνωριστεί ότι υφίσταται υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου περί καταβολής σε αυτή του ποσού των 179.073,57 ευρώ, το οποίο αναδέχθηκε στερητικώς το εναγόμενο αλλά δεν κατέβαλε, λόγω της μείωσης της ονομαστικής αξίας των ομολόγων που έλαβε η ενάγουσα μετά την εφαρμογή του PSI, υποχρέωση που κατά τους ισχυρισμούς της αναβίωσε λόγω της μη καταβολής της ονομαστικής αξίας των πρώτων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να της καταβάλει το ως άνω ποσό, με το νόμιμο τόκο από τις 22-12-2012 για το ποσό των 9.542,84 ευρώ και από τις 22-12- 2013 για το ποσό των 169.530,73 ευρώ, ήτοι από τις ημερομηνίες λήξης των αρχικών ομολόγων.

Επικουρικά ζητά με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού να καταδικαστεί το εναγόμενο σε δήλωση βούλησης περί ανασύστασης και αναγνώρισης της οφειλής του περί καταβολής δεδουλευμένων τόκων, ποσού 16.909,90 ευρώ και να υποχρεωθεί αυτό να της καταβάλει το ως άνω

ποσό με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Επίσης επικουρικά ζητά με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού να καταδικαστεί το εναγόμενο σε δήλωση βούλησης περί ανασύστασης και αναγνώρισης της οφειλής του, ποσού 179.073,57 ευρώ από τις ένδικες συμβάσεις πώλησης και να υποχρεωθεί αυτό να της καταβάλει το ως άνω ποσό με το νόμιμο τόκο από τις 22-12-2012 για το ποσό των 9.542,84 ευρώ και από τις 22-12-2013 για το ποσό των 169.530,73 ευρώ άλλως από τη δημοσίευση της τελεσίδικης απόφασης περί καταδίκης σε δήλωση βούλησης. Τέλος ζητά να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική της δαπάνη.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματά της, η αγωγή, η οποία υπάγεται στη δικαιοδοσία των τακτικών πολιτικών Δικαστηρίων (άρθρα 94 παρ. 2 Σ και 1 περ. α ΚΠολΔ), καθώς οι ένδικες απαιτήσεις της ενάγουσας εταιρείας δεν απορρέουν από διοικητική διαφορά ουσίας ή ακυρωτική διαφορά πηγάζουσα από διοικητική σύμβαση ή από ενέργεια διοικητικού οργάνου, που συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά έχουν ως υπόβαθρο έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου, ήτοι ειδικότερα τη στερητική αναδοχή εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου του χρέους των αναφερομένων στην αγωγή Νοσοκομείων έναντι της ενάγουσας. Τούτο δε, διότι οι εν λόγω απαιτήσεις εκπορεύονται, σύμφωνα με την κύρια αγωγική βάση, από αθέτηση συμβατικής υποχρέωσης του εναγόμενου στο πλαίσιο ενοχικής σχέσης που δημιουργήθηκε μεταξύ των διαδίκων μερών, όχι κατ' ενάσκηση δημόσιας εξουσίας συναλλακτικής δράσης του Ελληνικού Δημοσίου, ενώ κατά την επικουρική βάση της αγωγής από αδικαιολόγητο πλουτισμό, που έχει ως υποκείμενη σχέση, επίσης, την παραπάνω ιδιωτικού δικαίου διαφορά. Περαιτέρω, η ένδικη αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το υπ' αριθ.26797067095906030036 παράβολο), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (14 παρ. 2, 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) με την προσήκουσα τακτική διαδικασία.

Ωστόσο, η υπό κρίση αγωγή ως προς την κύρια βάση αυτής τυγχάνει απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι από τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι μέσω της υπαγωγής στη ρύθμιση του άρθρου 27 Ν. 3867/2010 των επιδίκων οφειλών των αρχικώς συμβληθέντων με την ενάγουσα δημοσίων νοσοκομείων, που έλαβε χώρα με την υποβολή των απαιτούμενων από το νόμο σχετικών αιτήσεων και εγγράφων της ενάγουσας στην αρμόδια οικονομική υπηρεσία εκάστου νοσοκομείου, το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο αναδέχθηκε στερητικώς το επίδικο χρέος αυτό κατά τρόπο ώστε αυτό (το Δημόσιο) να υπεισέλθει στη θέση των αρχικών οφειλετών δημοσίων νοσοκομείων, με αποτέλεσμα αυτά να απαλλαγούν κατ' άρθρο 471 ΑΚ, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στη προηγηθείσα σχετική μείζονα σκέψη.

Τούτο συνάγεται από τη σαφή διατύπωση της διάταξης του άρθρου 27 του Ν. 3867/2010, όπου ρητώς μνημονεύεται ότι οι οφειλές των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. για τα έτη 2008 και 2009 εξοφλούνται στους προμηθευτές τους με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, τα οποία εκδίδονται από αυτό σε συνδυασμό με το περιεχόμενο των εκτελεστικών της προδιαληφθείσας ρύθμισης υπουργικών αποφάσεων. Η (πλασματική) παράδοση της νομής των ανωτέρω άυλων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου έγινε, μάλιστα, προκειμένου να επέλθει η απόσβεση της επίμαχης ενοχής, η οποία συνέδεε την ενάγουσα εταιρεία με τα δημόσια νοσοκομεία και μεταβιβάσθηκε στο εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο διά της σύναψης μεταξύ των διαδίκων μερών και της άμεσης εκπλήρωσης της σύμβασης της δόσης αντί καταβολής (ομολόγων αντί οφειλόμενων ποσών) και όχι χάριν καταβολής.

Και τούτο διότι από τη ρύθμιση του άρθρου 27 Ν. 3857/2010 προκύπτει ότι διά της υποβολής των σχετικών αιτήσεων της ενάγουσας, αυτή αποδέχθηκε ότι οι πηγάζουσες από τις ένδικες πωλήσεις

απαιτήσεις αυτής, ως προς την καταβολή του εντεύθεν οφειλόμενου τιμήματος για τα έτη 2008 και 2009, εξοφλούνται άμεσα με την έκδοση και την παράδοση των προμνημονευθέντων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, ήτοι διά παροχής διάφορης της οφειλομένης, σύμφωνα με όσα αναλυτικά εκτίθενται στην προηγηθείσα νομική σκέψη (ΠΠΑ358/2018, ΠΠΑ 5140/2018 [Ο προσκομιζόμενες, ΠΠρΠατρ 21/2017, ΠΠρΘεσσαλ 3127/2017, ΠΠΑ2488/2015, ΠΠρΗλείας 5/2015).

Εξάλλου, η παραλαβή, εκ μέρους της ενάγουσας εταιρείας των κωδικών, που αντιστοιχούσαν σε τίτλους (απούλοποιημένων) ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, σε συνδυασμό με την υπογραφή από την ίδια των αντίστοιχων προβλεπόμενων στην παράγραφο 4 του άρθρου 27 του Ν. 3867/2010 καταστάσεων, επέχει κατά τα οριζόμενα στην εν λόγω διάταξη θέση εξοφλητικής απόδειξης των σχετικών χρηματικών ενταλμάτων ή των τυχόν άλλων τίτλων πληρωμής. Σημειωτέον ότι η ανατροπή των αποτελεσμάτων των προειρημένων συμβάσεων στερητικής αναδοχής χρέους και δόσης αντί καταβολής δεν εξαρτήθηκε από τη μη πλήρη εξόφληση του κεφαλαίου των ένδικων απαιτήσεων της ενάγουσας, διά της αποπληρωμής των προαναφερθέντων ομολόγων, σε ποσοστό μικρότερο από το 100% της ονομαστικής τους αξίας ως εκ τούτου οι ως άνω συμβάσεις δεν περιείχαν διαλυτική αίρεση.

Οι προαναφερόμενες συναφθείσες συμβάσεις στερητικής αναδοχής χρέους και δόσης αντί καταβολής δεν ενείχαν το διαβαθμισμένο σκοπό περί πλήρους εξόφλησης του κεφαλαίου των υπό κρίση αξιώσεων της ενάγουσας, διότι ο σκοπός των συμβαλλόμενων μερών έγκειτο, κατά την κατάρτιση των προειρημένων συμβάσεών τους, στην υλοποίηση της υπαγωγής της ενάγουσας στο καθεστώς του άρθρου 27 Ν. 3867/2010, η οποία συντελέσθηκε (ΠΠΑ 358/2018, ΠΠΑ 5140/2018 προσκομιζόμενες, ΠΠρΠατρ 21/2017).

Τούτο προκύπτει, επιπροσθέτως, από τη ρύθμιση του άρθρου 27 παρ. 2 του Ν. 3867/2010, διά της οποίας θεσπίζεται ως προϋπόθεση της προαναφερθείσας υπαγωγής η υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης (κατ' άρθρο 8 του Ν. 1558/1986) του προμηθευτή περί ανεπιφύλακτης παραίτησής του από οποιαδήποτε άλλη αξίωση, η οποία πηγάζει από την ίδια αιτία, συμπεριλαμβανομένης και της αξίωσης για την καταβολή οποιουδήποτε είδους τόκων, για τα επίμαχα έτη και μέχρι την εξόφληση.

Συνοψίζοντας, από τα διαλαμβανόμενα στην κρινόμενη αγωγή πραγματικά περιστατικά, για τη στοιχειοθέτηση της κυρίας βάσης αυτής, ουδόλως προκύπτει οιαδήποτε παράβαση ενοχικής υποχρέωσης του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 27 του Ν. 3867/2010 ούτε ότι συντρέχει περίπτωση αναβίωσης των ένδικων οφειλών έναντι της ενάγουσας, καθώς ως προς τους τόκους το Ελληνικό Δημόσιο ουδέποτε αναδέχθηκε τη οφειλή αυτή αλλά η παραίτηση της ενάγουσας εκ της αξιώσεώς της αποτελούσε προϋπόθεση για τη σύναψη της σύμβασης στερητικής αναδοχής χρέους του κεφαλαίου της οφειλής των νοσοκομείων ενώ ως προς την κατά κεφάλαιο οφειλή αυτή εξοφλήθηκε με τη δόση των ομολόγων (αντί καταβολής) και δεν εξαρτήθηκε από διαλυτική αίρεση κατά τα ως άνω εκτεθέντα. Επιπρόσθετα σε κάθε περίπτωση από τη διάθεση ομολόγων και λοιπών τίτλων εκδόσεως ή εγγυήσεως γεννάται πιστωτικής σχέση, η)οποία δεν είναι απαλλαγμένη του κινδύνου της σύννομης περιουσιακής

Απώλειας, ακόμη και αν το δίκαιο που διέπει τους τίτλους δεν προβλέπει ότι πριν από τη λήξη τους είναι ενδεχόμενη η επαναδιαπραγματεύση όρων τους, όπως η ονομαστική αξία, το τοκομερίδιο και ο χρόνος λήξης. Τούτο διότι από την έκδοση του τίτλου μέχρι τη λήξη του μεσολαβεί, συνήθως, ικανό χρονικό διάστημα, κατά το οποίο ενδέχεται να συμβούν γεγονότα απρόβλεπτα που περιορίζουν ουσιαστικά, ακόμη και μέχρι εκμηδενισμού, τις οικονομικές δυνατότητες του κράτους - εκδότη ή εγγυητή των τίτλων.

Όταν συμβαίνουν τέτοια γεγονότα, το κράτος νομίμως επιδιώκει επαναδιαπραγμάτευση, βάσει της ρήτηρας «*rebus sic standibus*», η οποία οριοθετεί τη γενική αρχή του δικαίου «*pacta sunt servanda*» (ΟλΣτΕ 238/2015, ΟλΣτΕ 1116/2014, ΣτΕ 1094/2016). Υπό τη δεδομένη, μάλιστα, μεταβολή των οικονομικών συνθηκών, η οποία αιφνιδίασε και αναμφιβόλως έφερε την Ελληνική Δημοκρατία σε κατάσταση αδυναμίας να εκπληρώνει εμπροθέσμως και στο ακέραιο όλες τις οικονομικής φύσης υποχρεώσεις της, ήτοι προ του κινδύνου της στάσης πληρωμών και της κατάρρευσης της εθνικής οικονομίας, η επιδίωξη με τις διατάξεις του άρθρου πρώτου του Ν.4050/2012 μιας επαναδιαπραγμάτευσης μέρους του δημοσίου χρέους, που αναμενόταν να έχει θετική έκβαση, δεν αντιβαίνει στις αρχές της ασφάλειας δικαίου και προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (ως εκφάνσεις της αρχής του Κράτους Δικαίου) ούτε στην αρχή οικονομικής - συμβατικής ελευθερίας.

Εξάλλου, η επαναδιαπραγμάτευση είναι μια έννομη σχέση διαδικαστικώς οριοθετημένη μεταξύ του εκδότη των άυλων τίτλων και των Ομολογιούχων, οι οποίοι ενεργούν είτε ως έχοντες ίδια δικαιώματα επί του ανεξόφλητου κεφαλαίου είτε ως, θεματοφύλακες.^^^ Περαιτέρω, η ακύρωση των τίτλων της ενάγουσας εταιρείας και η αντικατάστασή τους με τους νέους τίτλους, εκδόσεως του Ελληνικού Δημοσίου και του ΕΤΧΣ, συνεπάγεται, ουσιαστικώς, απώλεια κεφαλαίου κατά 53,5% ή και κατά ακόμη υψηλότερο ποσοστό, λόγω της μεταβολής του χρόνου λήξης που προβλεπόταν στους ακυρωθέντες τίτλους.

Αυτή η περιουσιακή απώλεια, ως περιορισμός ενοχικού δικαιώματος, καθίστατο ιδιαιτέρως σοβαρή, αλλά δεν προκύπτει ότι ήταν απρόσφορη ή μη αναγκαία ή υπέρμετρη, ώστε να κριθεί απαγορευμένη από τα άρθρα 17 παρ. 1, 25 παρ. 1 του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Τούτο, διότι υπό τις δεδομένες, όλως εξαιρετικές περιστάσεις, που επέβαλαν τη θέσπιση των διατάξεων του Ν. 4050/2012, όπως αυτές εκτιμήθηκαν από τη Βουλή των Ελλήνων και το Υπουργικό Συμβούλιο, καθώς και από τον Ιδιωτικό Τομέα με ευρύτατη πλειοψηφία, ήτοι με ψήφους 152.042.932.772,40 επί συνόλου 177.218.697.615,45, ανάλογα με τη συμμετοχή στο ανεξόφλητο κεφάλαιο του δημοσίου χρέους, ο περιορισμός των δικαιωμάτων του Ιδιωτικού Τομέα επί του δημοσίου χρέους κατά 53,5% ή και κατά ακόμη υψηλότερο ποσοστό, στο πλαίσιο του οριακού ελέγχου συνταγματικότητας της ρύθμισης, δεν εμφανίζεται ως μέτρο που υπερβαίνει το αναγκαίο όριο ή/και ως απρόσφορο (μέτρο) για την επίτευξη του δημοσιονομικού στόχου της μείωσης του δημοσίου χρέους, χάριν της διάσωσης της οικονομίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, από στάση πληρωμών και κατάρρευση, η οποία θα είχε απρόβλεπτες κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες και θα έθετε σε σοβαρότατο κίνδυνο και την απόλαυση των δικαιωμάτων όλων των φυσικών και νομικών προσώπων που έχουν επενδύσει στο δημόσιο χρέος (ΟλΣτΕ 3010/2014, ΟλΣτΕ 1116/2014, ΟλΣτΕ 3724/2014, ΣτΕ 1094/2016).

Επιπλέον και ως προς την επικουρική βάση της αγωγής, που ερείδεται στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, αυτή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθώς, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθεισών νομικών και ουσιαστικών παραδοχών, ελλείπει στην προκειμένη περίπτωση ως αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση αγωγής προς αναζήτηση της από αδικαιολόγητο πλουτισμό ωφέλειας του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου σε βάρος της ενάγουσας εταιρείας, η κτήση της ωφέλειας αυτής από μη νόμιμη αιτία, υπό μία από τις ενδεικτικά αναφερόμενες στη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ μορφές.

Ειδικότερα, από τα σχετικώς εκτιθέμενα στο αγωγικό δικόγραφο, ουδόλως προκύπτει ελαττωματικότητα ή ανυπαρξία της νόμιμης αιτίας από την οποία προέκυψε ωφέλεια του εναγομένου σε βάρος της περιουσίας της ενάγουσας εταιρείας και συνακόλουθα ουδόλως υποχρεούται το Ελληνικό Δημόσιο να αποδώσει την ωφέλεια αυτή επί τη βάσει των διατάξεων του αδικαιολόγητου πλουτισμού, σύμφωνα και

με τα διαλαμβανόμενα στη σχετική μείζονα σκέψη της απόφασης αυτής, καθόσον ο πλουτισμός δεν είναι αδικαιολόγητος. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι ως προς το αίτημα καταδίκης σε δήλωση βούλησης αυτό τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο και για τον πρόσθετο λόγο ότι και αληθή υποτιθέμενα τα αναφερόμενα στην αγωγή πραγματικά περιστατικά, δεν υφίσταται υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου εκ του νόμου ή εκ της σύμβασης προς ανασύσταση και αναγνώριση των ένδικων οφειλών, ώστε να είναι νόμιμο το αίτημα καταδίκης του σε δήλωση βούλησης με το ως άνω περιεχόμενο.

Συνεπώς, πρέπει η αγωγή να απορριφθεί ως μη νόμιμη και να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων στο σύνολό τους, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, καθώς η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 8/5/2020 χωρίς την παρουσία των

διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σχόλιο

Η απόφαση μικρή πρακτική σημασία έχει, διότι ο γράφων έχει την πεποίθηση ότι δεν θα χρειαστεί στο άμεσο μέλλον να εφαρμόσουμε ξανά νόμους για την αποφυγή της πτώχευσης του Δημοσίου. Παρά ταύτα, άξια σχολιασμού δεν είναι η απόφαση μόνο επειδή έκρινε ότι διαφορά που πηγάζει από την στερητική αναδοχή χρέους εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου των οφειλών των νοσοκομείων υπάγεται στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων.

Έκρινε ακόμη ότι η αναδιαπραγμάτευση όρων των ομολόγων του Δημοσίου είναι δυνατή, εφόσον τα έχει εκούσια αποκτήσει, καθώς η περιουσιακή απώλεια, ως περιορισμός ενοχικού δικαιώματος, αν και ιδιαίτερα σοβαρή, δεν προκύπτει ότι είναι απρόσφορη ή μη αναγκαία ή υπέρμετρη ώστε να κριθεί απαγορευμένη από τα 17, 25 Σ και το 1ο Πρ. ΕΣΔΑ.

Αυτό που απέφυγε να αποδείξει και το εξέλαβε, άγνωστο πως, ως δεδομένο είναι απόκτηση των ομολόγων του ελληνικού Δημοσίου έγινε εκούσια από τους προμηθευτές των ελληνικών δημοσίων νοσοκομείων. Η αλήθεια είναι ότι η αναδοχή χρέους έγινε στα πλαίσια των μνημονιακών υποχρεώσεων της χώρας και τυπικά οι προμηθευτές είχαν την επιλογή μεταξύ της απώλειας όλων των οφειλών από τα δημόσια νοσοκομεία ή την ανταλλαγή τους με ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Κανείς δεν γνώριζε και δεν θα μπορούσε να γνωρίζει άλλωστε, ότι στη συνέχεια θα ήταν απαραίτητο να προβεί η χώρα σε κούρεμα ομολόγων, οπότε προφανώς αυτό ήταν ένα περιστατικό που δεν θα

μπορούσε κανένας να λάβει υπόψη του ότι εκούσια επέλεξε μεταξύ της μη είσπραξης των απαιτήσεων του ή της μεταφοράς των οφειλών από επίπεδο νοσοκομείου σε επίπεδο δημοσίου.

Κωστής Κρμιζής

Δικηγόρος Αθηνών